

Sygn. akt IV U 100/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 marca 2015r. w S.

odwołania U. B. działającej w imieniu małoletniego F. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 6 grudnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie U. B. działającej w imieniu małoletniego F. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty rodzinnej

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo F. B. do renty rodzinnej po M. B. zmarłym w dniu 23 czerwca 2013 roku w związku z wypadkiem przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej poczynając od 1 sierpnia 2013 roku do 31 marca 2022 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. na rzecz U. B. kwotę 60 (sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt: IV U 100/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 6 grudnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.6 ust.1 pkt 8 w zw. z art.17 ust.6 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił małoletniemu F. B. prawa do renty rodzinnej w związku z wypadkiem przy pracy po zmarłym w dniu 23 czerwca 2013r. M. B. wskazując, że zdarzenie z 23 czerwca 2013r. nie zostało uznane za wypadek przy prowadzeniu działalności gospodarczej.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła U. B. działająca w imieniu małoletniego F. B. wnosząc o jej zmianę i ustalenie, że F. B. przysługuje prawo renty rodzinnej po M. B. zmarłym w dniu 23 czerwca 2013r. w związku z wypadkiem przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej. W uzasadnieniu stanowiska wskazała, że M. B. prowadził działalność gospodarczą w zakresie usług transportowych. W ramach prowadzonej działalności współpracował z P. L. również prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie transportu. W dniu 23 czerwca 2013r. M. B. jechał na spotkanie z P. L.. W drodze uległ wypadkowi drogowemu, skutek którego zmarł. Celem spotkania było omówienie zakresu dalszej współpracy między firmami, w szczególności możliwości połączenia firm. Tym samym w chwili

zaistnienia wypadku M. B. wykonywał zwykłe czynności związane z prowadzeniem działalności pozarolniczej. Do takich bowiem czynności zaliczyć należy spotkanie biznesowe mające na celu pozyskanie klientów, zawieranie umów i rozszerzenie działalności gospodarczej. W tych okolicznościach wypadek, któremu uległ M. B. należy uznać za wypadek przy pracy o jakim mowa w art.3 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych. Twierdzenie organu rentowego, że przedmiotowe zdarzenie nie było wypadkiem przy pracy jest niezasadne (odwołanie k.2-4).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na przepisy prawa i argumentację zawartą w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.8-9).

Sąd ustalił, co następuje:

M. B. od 1 lipca 2006r. prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Usługowo-Handlowa (...) z siedzibą przy ul. (...) w S.. Z tego tytułu podlegał m.in. ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu (potwierdzenie okresu podlegania ubezpieczeniu k.31 akt rentowych).

W dniu 23 czerwca 2013r. M. B. zmarł pozostawiając po sobie żonę U. B. i małoletniego syna F. B. (odpisy skrócone aktu zgonu i aktu małżeństwa M. B. oraz odpis skrócony aktu urodzenia F. B. k.6-8 akt rentowych). Śmierć M. B. nastąpiła w wyniku wypadku drogowego, do którego doszło na trasie między miejscem zamieszkania M. B. a W. – w miejscowości G. (karta wypadku nr (...) z 27 listopada 2013r. k.5-7 akt sprawy).

W dniu 8 sierpnia 2013r. U. B. wystąpiła do organu rentowego z wnioskami o rentę rodzinną dla małoletniego F. B. po M. B. wnosząc o ustalenie prawa do renty rodzinnej w związku z wypadkiem przy prowadzeniu działalności gospodarczej, a na czas ustalenia okoliczności wypadku o rentę rodzinną bez związku z wypadkiem (wnioski o rentę rodzinną z 8 sierpnia 2013r.). Decyzją z 20 września 2013r. organ rentowy działając na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przyznał F. B. od 1 sierpnia 2013r. rentę rodzinną po M. B. (decyzja z 20 września 2013r. k.43-44 akt rentowych – znak: R). Następnie zaskarżoną decyzją z 6 grudnia 2013r., działając na podstawie przepisów ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych organ rentowy odmówił F. B. renty rodzinnej po M. B. w związku z wypadkiem przy pracy wskazując, że zdarzenie, w wyniku którego zmarł M. B. nie zostało uznane w karcie wypadku za wypadek przy prowadzeniu działalności pozarolniczej (decyzja z 6 grudnia 2013r. k.5 akt rentowych – znak: (...)).

W karcie wypadku, któremu w dniu 23 czerwca 2013r. uległ M. B. organ rentowy ustalił, że w dniu zdarzenia około godziny 14.20 M. B. udał się do W., aby omówić sprawy związane z dalszą współpracą z właścicielem firmy PHU (...) z siedzibą w Ł. – P. L.. W czasie podróży – w trakcie wyprzedzania (...) stracił panowanie nad kierowanym pojazdem, skutkiem czego zjechał do rowu i uderzył w przydrożne drzewo. W wyniku doznanych obrażeń zmarł na miejscu. Jednocześnie organ rentowy stwierdził, że opisane zdarzenie nie jest wypadkiem przy wykonywaniu zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej z uwagi na brak dowodów potwierdzających współpracę między M. B. i P. L. (karta wypadku nr 159/2013r. k.5-7 akt sprawy).

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej M. B. świadczył usługi transportowe. Usługi dotyczyły przewozu towarów – świadczone były samochodami ciężarowymi. Od kilku lat (przed wypadkiem) M. B. współpracował z P. L. prowadzącym działalność gospodarczą w zakresie usług handlowych i transportowych pod nazwą Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowe (...) P. L. z siedzibą w Ł. przy ul. (...). W ramach tej współpracy M. B. świadczył usługi transportowe na rzecz P. L.. Oprócz tego M. B. współpracował z matką P. Z. L. prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo (...) z siedzibą w miejscowości G. koło Ł.. Przedsiębiorstwo to zajmowało się wydobyciem kruszywa - żwiru. M. B. nabywał kruszywo od w/w firmy i odsprzedawał je świadcząc jednocześnie usługi transportowe (faktury VAT z 2010r. i 2011r. wystawione przez M. B. za usługi transportowe świadczone na rzecz firm (...) oraz faktury VAT z lat 2010-2013 wystawione przez firmy (...) za sprzedaż żwiru na rzecz M. B. - w kopercie na k.23 akt sprawy).

Na początku 2013r. M. B. i P. L. postanowili zacieśnić współpracę. Planowali zatrudnić J. S. – znaną wcześniej P. L., która miała zajmować się wyszukiwaniem dla ich firm kontrahentów – zleceniodawców usług transportowych i obsługą biurową tych zleceń. Panowie planowali otwarcie biura w W.. Poczynili starania w kierunku wynajęcia biura oraz zakupu sprzętu komputerowego i innego wyposażenia biura. Szczegóły powyższej współpracy M. B., P. L. i J. S. omówili wstępnie podczas pierwszego wspólnego spotkania, które odbyło się na początku czerwca 2013r. w restauracji na trasie między K. a P. pod nazwą (...). Na 23 czerwca 2013r. M. B., P. L. i J. S. umówili się na drugie spotkanie w tym samym miejscu w celu omówienia szczegółów współpracy. Mieli na nim zdecydować, czy zawiążą spółkę i zatrudnią J. S. oraz jeszcze jedną osobę na stanowisku spedytorek, czy też pozostaną przy dotychczasowej formie współpracy, ale z jednym biurem i obsługą spedycyjną, która powierzą J. S.. Zarówno pierwsze spotkanie – na początku czerwca 2013r., jak i spotkanie zaplanowane na 23 czerwca 2013r. odbywały się (miały się odbyć) w niedzielę. Wynikało to z tego, że w rozpatrywanym okresie J. S. pracowała w firmie transportowej z siedzibą w okolicach T. i przyjeżdżała do miejsca zamieszkania w W. na weekendy. Do wspólnego spotkania w/w trzech osób w dniu 23 czerwca 2013r. nie doszło z uwagi na śmiertelny wypadek, któremu w drodze na spotkanie uległ M. B.. Po śmierci M. B. P. L. kontynuuje działalność gospodarczą i zatrudnia J. S. na stanowisku spedytora. Wykonywanie czynności związanych z działalnością gospodarczą przez M. B. w soboty i w niedziele było czymś normalnym. W te dni jeździł na giełdę, odbywał spotkania biznesowe. W przeddzień wypadku, w którym zginął, tj. w sobotę 22 czerwca 2013r. zakupił naczepę do samochodu ciężarowego (korespondencja emeilowa między J. S. a P. L. w sprawie sprzętu komputerowego i innego wyposażenia biura oraz umowa sprzedaży naczepy z 22 czerwca 2013r. zawarta między M. B. a dystrybutorem producenta naczep w Polsce – w kopercie na k.23 akt sprawy, zeznania świadków: P. L. k.25v-26 – nagranie od minuty 24 do 36, J. S. k.26-26v – nagranie od minuty 36 do 47, E. P. k.43v – nagranie od minuty 5 do 9, A. B. k.43v-44 – nagranie od minuty 9 do 15, zeznania U. B. k.44-44v – nagranie od minuty 16 do 19 i k.24v-25 – nagranie od minuty 7 do 21).

W związku z odmową uznania wypadku, jakiemu uległ w dniu 23 czerwca 2013r. M. B. za wypadek przy prowadzeniu działalności gospodarczej, decyzją z 6 grudnia 2013r. organ rentowy odmówił U. B. i F. B. prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu śmiertelnego wypadku M. B. przy prowadzeniu działalności gospodarczej. Na skutek odwołania U. B. od powyższej decyzji Sąd Rejonowy w Siedlcach wyrokiem z 28 marca 2014r. w sprawie IV U(...)zmienił decyzję organu rentowego i przyznał żonie oraz synowi zmarłego jednorazowe odszkodowanie z tytułu powyższego wypadku. Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z 27 stycznia 2015r. oddalił apelację organu rentowego od w/w wyroku Sądu pierwszej instancji (wyrok Sądu Rejonowego w S. z 28 marca 2014r. wraz z uzasadnieniem w sprawie IV U (...))i wyrok Sądu Okręgowego w. (...)z 27 stycznia 2015r. wraz z uzasadnieniem w sprawie IV Ua (...).33-42 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie U. B. działającej w imieniu małoletniego okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.3 ust.3 pkt 8 ustawy z 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2009r., Nr 167, poz.1322 ze zm.) za wypadek przy pracy uważa się również nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w okresie ubezpieczenia wypadkowego z danego tytułu podczas wykonywania zwykłych czynności związanych z prowadzeniem działalności pozarolniczej w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych. W myśl art.6 ust.1 pkt 8 w zw. art.17 ust.5 powyższej ustawy z tytułu wypadku przy pracy przysługuje renta rodzinna dla członków rodziny zmarłego ubezpieczonego, przy czym renta rodzinna z ubezpieczenia wypadkowego przysługuje uprawnionym członkom rodziny ubezpieczonego, który zmarł wskutek wypadku przy pracy. Z mocy art.17 ust.1 przedmiotowej ustawy przy ustalaniu prawa do renty rodzinnej z ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości świadczenia oraz jego wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Sięgając stosownie do powyższego odesłania do art.65, art.67 ust.1 pkt 1 i art.68 ust.1 pkt 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wskazać należy, że do renty rodzinnej uprawnione są dzieci własne (ubezpieczonego zmarłego wskutek wypadku przy pracy) do chwili ukończenia 16. roku życia.

Odnosząc powyższe uregulowania do okoliczności niniejszej sprawy Sąd doszedł do przekonania, że spełnione zostały wszystkie przesłanki do ustalenia prawa małoletniego F. B. do renty rodzinnej po M. B. zmarłym w dniu 23 czerwca 2013r. w związku z wypadkiem przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej poczynając od 1 sierpnia 2013r. ,tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o rentę do 31 marca 2022r., tj. do końca miesiąca, w którym małoletni ukończy 16. rok życia (vide: odpis skrócony aktu urodzenia F. B. k.7 akt rentowych – znak: R). W ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie dowody z dokumentów handlowych (faktur) oraz z w/w zeznań świadków i U. B. wykazały po pierwsze, że M. B. od kilku lat (przed śmiercią) współpracował w ramach prowadzonej działalności gospodarczej z P. L., a także z jego matką Z. L. – prowadzącymi działalność gospodarcze odpowiednio w branży transportowo-handlowej (P. L.) oraz w branży handlowej – wydobywie i sprzedaż kruszcu (Z. L.), a po wtóre, że w chwili tragicznego wypadku M. B. był w drodze na spotkanie z P. L. i J. S., na którym miały być mówione zasady bliższej współpracy M. B. i P. L.. W ocenie Sądu przedstawione dowody nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności. Zgromadzone dokumenty są dowodami w pełni obiektywnymi, potwierdzającymi wieloletnie kontakty biznesowe M. B. i P. L., a dowody z zeznań świadków w osobach P. L., J. S., A. B. i E. P. w sposób spójny i logiczny przedstawiają cel wyjazdu M. B. w dniu 23 czerwca 2013r. na spotkanie w (...) restauracji. Wynika z nich bezspornie, że spotkanie, na które udawał się M. B. miało dotyczyć warunków dalszej współpracy między M. B. i P. L. planujących zacieśnienie tej współpracy poprzez zatrudnienie J. S. w charakterze spedytora. Należy podkreślić, że P. L. i J. S. są osobami obcymi dla U. B. i F. B., a zatem osobami niezainteresowanymi wynikiem sprawy. Ich zeznania korespondują z dowodami z dokumentów oraz z zeznaniami U. B., która swoją wiedzę co do celu spotkania, na które w dniu 23 czerwca 2013r. udawał się M. B., czerpała z relacji samego M. B..

Reasumując Sąd uznał, że wypadek z 23 czerwca 2013r., któremu uległ M. B. i w wyniku którego zmarł, był wypadkiem przy prowadzeniu pozarolniczej działalności gospodarczej. Doszło do niego podczas wykonywania zwykłej czynności związanej z prowadzeniem tej działalności. Za taką czynność uznać bowiem należy spotkanie biznesowe (i w konsekwencji podróż na spotkanie) mające na celu omówienie dalszej współpracy M. B. z jego kontrahentem jakim był P. L.. Ustaleń tych nie podważa fakt, że spotkanie to odbyć się miało w dzień wolny od pracy ,tj. w niedzielę i poza siedzibą firmy - w restauracji. W obecnych warunkach odbywanie spotkań biznesowych w miejscach publicznych np. w restauracji jest rzeczą powszechną, podobnie jak to, że czas pracy przedsiębiorcy nie ogranicza się do pracy od poniedziałku do piątku, ale niejednokrotnie obejmuje również dni wolne od pracy ,tj. soboty i niedziele, przy czym ze spójnych zeznań w/w świadków wynika dlaczego spotkanie to umówione zostało na niedzielę i w restauracji w okolicach W. (vide: ustalenia faktyczne).

Mając na uwadze całokształt powyższych okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w pkt I wyroku.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu Sąd na podstawie art.98§1 i 3 kpc zasądził od organu rentowego na rzecz U. B. kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.